

manifeste cognoscimus totum illud quod dicitis esse uerum. & ideo pro omnibus
uestris hominibus respondebo/ qui penes uos sunt quod propter istud prelum
faciendum non deherimus uobis/ donec habebimus uitam in corpore & potius mori
uelemus quam non obtainere in prelio & de hoc debemus esse securi videlicet quod
uincemus propter ius quod habemus/ & ipsi habent obliquum. & ideo consulo
& laudo quatenus procuremus ire quam citius ualeamus causa inueniendi innimicos
nostros & omnes sotios nostros deprecor/ quod in hoc prelio se debeant taliter
experiri/ quod totus mundus inde loquatur. & taliter suum finiuit sermonem. Et
post istum nullus fuit qui aliquid uelet referre/ set omnes concordauerunt cum isto
& nil aliud affectabant quam prelum cum inimicis eorum. Et cum apparuit
aurora Argon cum suis gentibus tempestiue exurexerunt & arripuerunt iter uoluntarij
multum in suos inimicos dampnum inferre & equitauerunt tantum quod peruerenerunt
in planiciem in qua inimici eorum tentoria sua tetenderant. statuerunt ergo 116^v
campum suum iuxta campum Acmat per decem miliaria. Et cum firmassent
campum Argon elegit duos homines de quibus multum confidebat. & ipsos ad
patruum suum transmisit. Et talia uerba misit dicendo qualia poteritis audire :/
qualiter argon misit suos nuncios ad Acmat

Quando uero isti duo uiri discreti qui maximi euo erant habuerunt licentiam
nullam moram fecerunt set statim arripuerunt iter/ & iuerunt ad campum
& descenderunt ad pampilionem Acmat ubi ipsum cum multis baronibus
inuenerunt quem curialiter salutauerunt/ et Acmat eis dixit quod bene uenerint.
& ipsos coram se fecit sedere. Et cum aliquantulum permansissent unus ex duabus
nuncijs surexit & taliter fuit locutus. domine Acmat nepos uester Argon de eo
quod fecistis multum miratur uidelicet quod ei dominium abstulisti & etiam contra
eum in mortale prelum & campestre insurges. hoc equidem non est bonum
neque uos tamquam bonum patruum habuistis. vnde per nos uobis notificat &
uos humiliter roget tamquam suum genitorem & patruum quem uos reputat
quatenus ab hoc negotio desistere uolitis/ & quod prelum aut aliud malum inter
uos non existat & ipse uult pro patre & domino uos tenere & tocius sue tere
dominium habeatis. hoc est id quod nepos uester per nos uobis transmitit. &
hic finem| imposuit uerbis suis /qualiter Acmat respondidit nuntijs Argonis//—— 117^r

Et cum Acmat soldanus intellexisset id quod argon suus nepos mitebat tale
nuntijs dedit responsum. dominj nuntij meus nepos nil dicit nam terra
mea est & non sua. quia ego tamquam pater suus ipsam nostro dominio
subiugaui & ideo meo nepotj dicatis/ quod si uult ipsum statuam magnum
dominum. ei multas terras impendam/ & erit tamquam meus filius & erit maior
aliquo baronum penes me & si hoc non uult fatiam toto posse tradere ipsum
morti. hoc quipe nepoti meo facere uolo & alia pacta & conuentiones in me